

امام حسین(ع)؛ جلوه شاهی نبی مکرم اسلام(ص) بر کائنات

حجت الاسلام حائری قزوینی با تشریح معنای واژه سیدالشهدا گفت: با توجه به این که امام حسین(ع) بخشی از وجود پیامبر اکرم(ص) و رشح و جلوه‌ای از ایشان هستند، می‌توان گفت امام حسین(ع) در مقام سیدالشهدایی، جلوه شاهی نبی مکرم اسلام(ص) به عنوان خاتم‌النبيين و انسان کامل، بر کائنات است.

حجت الاسلام حائری قزوینی با تشریح معنای واژه سیدالشهدا گفت: با توجه به این که امام حسین(ع) بخشی از وجود پیامبر اکرم(ص) و رشح و جلوه‌ای از ایشان هستند، می‌توان گفت امام حسین(ع) در مقام سیدالشهدایی، جلوه شاهی نبی مکرم اسلام(ص) به عنوان خاتم‌النبيين و انسان کامل، بر کائنات است.

حجت الاسلام و المسلمین سیدمهدی حائری قزوینی، مدرس حوزه علمیه، در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، در مورد جایگاه وجودی امام حسین(ع) گفت: جایگاه حضرت اباعبدالله(ع) و تأثیر ایشان در طول تاریخ از دو زاویه شایسته مطالعه و توجه است؛ یکی از زاویه کلام نورانی پیامبر اکرم(ص) که فرمودند: «#171;حسین(ع) منی و انا من حسین(ع)» که این کلام ایشان نشان دهنده نقش مهم امام حسین(ع) در بقای دین مقدس اسلام است.

حجت الاسلام حائری قزوینی افزود: این جمله دارای دو بخش است؛ یک بخش «#171;حسین(ع) منی؛ حسین(ع) از من است» که بدین معناست که حسین(ع) وارث علم، حلم، عصمت، شجاعت، کرامت، امامت و ولایت پیامبر اکرم(ص) است و در حقیقت امام حسین(ع) بخشی از وجود نبی اکرم(ص) است که جدا از این وجود مبارک نیست و تمام صفات و سجایای ایشان را در خود متجلی و ظاهر ساخته است.

وی در ادامه با اشاره به بخش دوم این جمله بیان کرد: «#171;و انا من حسین(ع)» نیز به این معناست که بقا و دوام نام و نشان دین و آیین حضرت محمد مصطفی(ص) از حضرت اباعبدالله(ع) است و اگر ایشان نمی‌بود، با وجود کفار و مشرکان و منافقان، هرگز نام و نشان و اثری از اسلام و دین و همچنین از وجود پیامبر اکرم(ص) باقی نمی‌ماند.

دیگر زاویه مورد توجه حجت الاسلام حائری قزوینی برای تبیین جایگاه وجودی امام حسین(ع) عنوان سیدالشهدا(ع) بود که در این باره اظهار کرد: سیدالشهدا، لقب شایع و مشهور امام حسین(ع) و از شایع‌ترین القاب آن حضرت است که البته از سوی معصومان(ع) این عنوان به دو نفر دیگر نیز اطلاق شده است، اما شهرت آن درباره امام حسین(ع) به قدری است که هرگاه این نام گفته می‌شود، اذهان به امام حسین(ع) منتقل می‌شوند.

وی در ادامه افزود: اولین نفری که از جهت تاریخی ملقب به عنوان سیدالشهدا شد، حمزه بن عبدالمطلب، عموی پیامبر گرامی اسلام(ص) است که در جریان غزه احد به شهادت رسید و پیامبر(ص) آن جناب را سیدالشهدا خواندند. همچنین در کلام امام علی(ع) و امام حسین(ع) این لقب برای ایشان به کار رفته است.

حائری قزوینی با بیان این که دومین فرد خوانده شده با لقب سیدالشهدا، امیرالمؤمنین علی بی ابی طالب(ع) است، گفت: امام صادق(ع) در زیارت روز هفدهم ماه ربیع‌الاول که مصادف با میلاد فرخنده پیامبر(ص) است، جد بزرگوار خود امیرالمؤمنین(ع) را زیارت کردند که در ضمن زیارت منقول از ایشان آمده است: «#171;السلام علیک یا سیدالشهدا» پس عنوان سیدالشهدا برای امیر مؤمنان علی(ع) هم به کار رفته است.

این مدرس حوزه علمیه با بیان این که این لقب در احادیث و روایات به طور مطلق دلالت بر وجود حضرت اباعبدالله(ع) دارد، گفت: از همین رو این لقب در میان عموم به امام حسین(ع) اختصاص یافته و در طول تاریخ از شایع‌ترین القاب ایشان و مشهورترین‌شان شده است.

حجت الاسلام حائری قزوینی در ادامه به بررسی معنای این لقب پرداخت و گفت: این لقب مرکب از دو کلمه «#171;سید» و «#171;شهدا» است. کلمه «#171;سید» به معنای سرپرست، پیشوا و رئیس جماعت، بسیار آمده است که راغب اصفهانی در کتاب «#171;مفردات قرآن» که به معنا و تفسیر واژه‌ها در قرآن اختصاص دارد، به این معانی اشاره کرده و مخصوصاً آن را به معنای ریاست بر جماعت دانسته و آن را به عنوان معنی اصلی این واژه آورده است.

وی در خصوص واژه شهدا نیز گفت: کلمه «#171;شهدا» جمع واژه «#171;شهید» به معنای کشته در راه خداست. همچنین شهید و شهادت از ماده «#171;شهد» به معنای گواهی، حضور و آگاهی آمده است. اما این که چرا کشته راه خدا را شهید نامیده‌اند، چند

جهت در کتب مربوط به این مباحث یاد شده است که از آن جمله این مورد است که گفته‌اند آن که خدا و ملائکه شاهد جانبازی و فداکاری او و ناظر رفتن او به بهشت هستند، شهید خوانده می‌شود یا گفته شده است شهید را از این جهت شهید می‌گویند که هنگام کشته شدن بر روی زمین می‌افتد و زمین که یکی از گواهان قیامت است و #171؛شاهده» از جمله نام‌های اوست، شاهد جانبازی اوست.

حجت‌الاسلام حائری قزوینی وجه دیگر شهید خوانده شدن کشتگان راه حق را انتقال بلافاصله پس از کشته شدن به بهشت دانست و بیان کرد: بنا بر آیات و روایات، ارواح شهدا بلافاصله پس از کشته شدن در راه خدا و بدون تأخیر به بهشت حاضر می‌شوند و حضور در بهشت در همان هنگام کشته شدن در راه خدا مختص به این افراد است و از این رو آنان را شهید می‌خوانند. این در حالی است که دیگرانی که مستحق رفتن به بهشت هستند، در ورود به بهشت تا زمان قیامت تأخیر دارند و وصولشان به بهشت بعد از قیامت خواهد بود.

وی با اشاره به دیگر دلیل برشمرده شده برای عنوان شهید گفت: وجه دیگر گفته شده این است که در قیامت شهدا را همراه با پیامبر اکرم(ص) به گواهی بر امت‌ها فرامی‌خوانند. اگر باید در قیامت برترین و صالح‌ترین افراد برای گواهی بر دیگران خوانده شوند، بی شک کشته شدگان راه حق برترین‌های امت و گواهان عادل هستند که سزاوار این امر هستند.

مترجم #171؛مکیال المکارم» با بیان این که مقام شاهد مقام گرامی داشت کشتگان راه حق از سوی خود خداوند متعال است، اظهار کرد: وجه دیگر بیان شده برای شهید خوانده شدن این کشتگان این است که بنا بر آیات قرآن شهدا زنده و جاودانه‌اند و بنابراین پیوسته شاهد و حاضر و ناظر اعمال و عقاید دیگران هستند.

حجت‌الاسلام حائری قزوینی، خوانده شدن امام حسین(ع) با لقب سیدالشهدا را نشان دهنده برتری و ریاست و بزرگی ایشان نسبت به مجموعه شهدا دانست و گفت: بنا بر آنچه درباره معنای واژه شهید بیان شد، لقب سیدالشهدا گویای این امر است که امام حسین(ع) به عنوان فردی که مورد نظر خاص خداوند است و در راه او کشته شده، هم ناظر بر اعمال خلق است و هم خداوند ناظر بر اوست.

وی خاطرنشان کرد: بنابراین از لقب #171؛سیدالشهدا» نظارت و حضور امام حسین(ع) بر تمام عالم کون و مکان در طول تاریخ استفاده می‌شود و از این لقب گرامی جایگاه رفیع آن حضرت در این عالم و نشئه دیگر یعنی عالم آخرت معلوم می‌شود. همچنین با توجه به بیان نبی مکرم(ص) که فرمودند: #171؛حسین منی و انا من حسین» یعنی با توجه به این که امام حسین(ع) بخشی از وجود پیامبر اکرم(ص) و ریشه و جلوه‌ای از ایشان هستند، می‌توان گفت امام حسین(ع) جلوه شاهی نبی مکرم اسلام(ص) به عنوان خاتم النبیین و انسان کامل بر کائنات است.